

DAGSORDEN 2014

TEKNIKERKONTAKTUDVALG ET

Dato: 11-12-2014 09:30

Sted:

Mission

KL bidrager til at udvikle og fastholde et stærkt lokalt demokrati. KL varetager kommunernes fælles interesser og er kommunernes samlede forhandlingsorganisation, videnscenter og forum for fælles initiativer og beslutninger.

Vision

KL opnår, med et helhedsperspektiv på opgaveløsningen, indflydelse og resultater på kommunernes vegne, til gavn for borgerne og samfundet.

1.	Godkendelse af referat og meddelelser	4
1.1.	Godkendelse af referat af Teknikerkontaktudvalget den 10. oktober 2014	4
2.	Temadrøftelser	5
2.1.	Temadrøftelse om ændringer af redningsberedskabet	5
2.2.	Analyse af lokalplanredskabet i forhold til æstetik, bebyggelsesprocent mv.	7
2.3.	Funktionsbestemt samarbejde om vand, klimatilpasning og natur	8
2.4.	Temadrøftelser, 2015	11
3.	Behandlingssager - Energi- og forsyningspolitik	13
4.	Behandlingssager - Planlægning og naturbeskyttelse	14
4.1.	Flere muligheder for sanering og udvikling i landzonen.....	14
4.2.	Støj i forbindelse med byomdannelse.....	16
4.3.	Naturplan Danmark - kommunale fokusområder	18
4.4.	Revision af strandbeskyttelseslinjen	20
4.5.	Planlægning i områder med særlige drikkevandsinteresser og i nitratfølsomme indvindingsoplande	22
4.6.	Bedre samarbejde mellem stat og kommuner på planområdet.....	24
5.	Behandlingssager - Miljøpolitik.....	26
5.1.	Miljøudvidelsen i Byg og Miljø	26
6.	Behandlingssager - Bolig-, byfornyelse- og byggepolitik.....	28
7.	Behandlingssager - Vej- og trafikpolitik.....	29
8.	Behandlingssager - Øvrige sager	30
9.	Orienteringssager - Energi og forsyningspolitik.....	31
10.	Orienteringssager - Planlægning og naturbeskyttelse	32
10.1.	KL's høringssvar til Lov om Den Danske Naturfond.....	32
10.2.	KL's høringssvar til lovændringer i medfør af Naturplan Danmark	33
10.3.	Vandplan 2009-2015 er vedtaget	35
10.4.	Status på VVM-udvalget.....	35
11.	Orienteringssager – Miljøpolitik	37
12.	Orienteringssager - Bolig-, byfornyelses- og byggepolitik	38
12.1.	Byggepolitisk strategi.....	38
13.	Orienteringssager - Vej-, trafik- og transportpolitik	41

14. Orienteringssager - Øvrige sager	42
14.1. Miljømilliard i Finanslov 2015	42
15. Eventuelt.....	44
16. Lukkede sager	45

1. Godkendelse af referat og meddelelser

1.1. Godkendelse af referat af Teknikerkontaktudvalget den 10. oktober 2014

SAG-2014-01990 akp

Baggrund

Møde i Teknikerkontaktudvalget den 10. oktober 2014.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget godkender mødereferatet.

Sagsfremstilling

./.
Referat fra Teknikerkontaktudvalget den 10. oktober 2014 er vedhæftet som bilag.

2. Temadrøftelser

2.1. Temadrøftelse om ændringer af redningsberedskabet

SAG-2013-06628 ach

Baggrund

I juni måned aftalte KL med regeringen, at antallet af kommunale beredskabsenheder skal reduceres til højst 20 senest 1. januar 2016. Det er en ambitiøs aftale al den stund, at sammenlægning af beredskaber er en ganske kompliceret affære – både politisk og administrativt.

Målet om at aftale max 20 enheder er ikke nået endnu. Der føres drøftelser i regi af KKR fortsat. Det er vigtigt at ingen efterlades alene og vi når i mål, hvorfor der ikke må sættes to streger under de lokale sammenlægninger, før kabalen også går op på landsplan.

KL har og vil fortsat aktivt støtte op om processen i kommunerne.

Indstilling

Sagen indstilles til drøftelse.

Sagsfremstilling

Til temadrøftelsen er inviteret formand for FKB – foreningen af kommunale beredskabschefer, der også har deltaget i redningsberedskabets strukturudvalg.

I forberedelsen af de nye beredskabsenheder skal der afklares en lang række spørgsmål, og den proces er i gang selvom enhederne endnu ikke er endeligt på plads. De nye enheder skal kunne levere fra dag 1 og samtidig være langtidsholdbar. Det er derfor vigtigt, at fundamenterne støbes solidt. Det gælder både politisk, juridisk, økonomisk og beredskabsfagligt.

KL har informeret kommunerne ved at udsende af administrative informationskrivelser.

Den første udsendtes 22. september og beskriver de juridiske rammer for de nye beredskabsenheder, og at de nye enheder skal være efter § 60 i styrelsesloven. De nye enheder skal varetage myndighedsopgaver. Derfor er § 60 den eneste organisationsmulighed for de nye kommunale fællesskaber.

Den *anden* blev udsendt 29. oktober og handler om vigtige økonomiske omdrejningspunkter i forbindelse med dannelsen af de nye beredskabsenheder.

Det følger af Økonomiaftalen, at kommunerne under ét skal effektivisere for henholdsvis 50 millioner kroner i 2015 og 75 millioner kroner i 2016, som bliver taget i bloktilskuddet. Derudover er der forudsat, at der kan frigøres 100 millioner kroner til omprioritering i kommunerne.

KL og Økonomi- og Indenrigsministeriets samarbejder om en vejledning om etablering af kommunale fællesskaber, og der vil formentligt ultimo oktober/ starten af november blive afholdt en workshop med bl.a. kommunal deltagelse herom. Det er KL's Jura og EU-kontor, der står for dette.

Det er samme kontor, der også er i gang med at se også på mulighederne for en standardaftale for etablering af § 60 selskaber for beredskaberne.

Den *tredje* skrivelse blev udsendt 30. oktober og er en personalejuridisk guide for omorganisering af beredskabet. Guiden behandler overenskomstansattes og tjenestemænds rettigheder og pligter ved omorganiseringen af beredskabet.

Et § 60 selskab anses for en specialkommune og er som sådan underlagt KL's rammer mht. personale. Medarbejdere overgår med uændret løn og ansættelse fra kommune til selskab. Tjenestemænd er dog ikke omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Det er aftalt med staten, at KL skal indgå i den kommende forhandling om arbejdsdelingen mellem det kommunale og det statslige beredskab. KL er i kontakt med Forsvarsministeriets departement om kommende ændringer til beredskabsloven. I denne forbindelse vil KL blandt andet tage spørgsmålet om konstruktionen med beredskabskommissioner op.

Derudover er der overvejelser om, at KL opretter en dialogportal om redningsberedskab for projektledere, og at KL faciliterer 4-5 netværksmøder frem mod etableringen af de 20 enheder. Finansieringen af opgaven planlægges at ske med regionale midler. Der er udarbejdet en ansøgning herom.

2.2. **Analyse af lokalplanredskabet i forhold til æstetik, bebyggelsesprocent mv.**

SAG-2014-06677 bem

Baggrund

I forårets vækstpakke varslede regeringen en analyse af lokalplaners bestemmelser om æstetik, bygningshøjde og bebyggelsesprocent for at vurdere, om bestemmelserne er hensigtsmæssige. Baggrunden er blandt andet byggebranchens ønske om at fremme standardbyggeri. Analysen laves i regi af Planlovsudvalget og indgår derfor i den fælles afrapportering fra udvalget primo marts 2014.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget drøfter sekretariatets input til den kommende analyse.

Sagsfremstilling

Det er ikke endeligt afklaret, om formanden for Planfaggruppen deltager under punktet med et oplæg til temadrøftelsen.

Afsættet for lokalplananalysen er en række forudgående analyser, blandt andet i regi af Produktivitetskommissionen, der peger på, at den manglende produktivitetsstigning indenfor byggebranchen blandt andet skyldes begrænsede muligheder for, at branchen kan høste gentagelsesgevinster.

Argumentet fra Produktivitetskommissionen er, at blandt andet kravene i kommunernes lokalplaner om bebyggelsesprocent, æstetik mv. spænder unødigt ben for standardbyggerier og dermed for, at der kan bygges i større serier.

Produktivitetskommissions analyser fokuserer dog efter sekretariatets opfattelse ensidigt på værdiskabelse i og for byggeriet, uden at inddrage de kvalitative gevinster for bygherre, naboer og det øvrige samfund, der bl.a. sikres gennem de nuværende reguleringsmuligheder.

Det gælder fx værdien af at have en velfungerende og levende by med kvalitet i bymiljøet, værdien for dem, der har investeret i naboejendommen samt for dem, der skal færdes i bygningerne når developeren, groft sagt, er videre til næste projekt.

De fleste lokalplaner laves i byerne. Det er også her, at borgerne bor tættest, og hvor det derfor er af særlig stor betydning for omgivelserne, hvordan der bygges.

Der er allerede lavet undersøgelser, der netop viser, at der er en sammenhæng mellem investeringer i bykvalitet og værdien af de enkelte ejendomme.

At fjerne muligheden for at regulere bygningshøjde, bebyggelsesprocent samt æstetik vil være et problem for de fleste af landets kommuner, men særligt problematisk vil det være i de tæt befolkede områder, hvor der fx netop er behov for at kunne bygge i højden.

At kommunerne endvidere oplever, at kvalitet i og sammenhæng mellem det enkelte byggeri og den omgivende by er meget vigtig, afspejles blandt andet i, at ca. hver fjerde kommune allerede har formuleret sin egen arkitekturpolitik, og at flere er på vej.

Omkring halvdelen af Danmarks befolkning bor dermed i en kommune, der bruger en arkitekturpolitik aktivt i udvikling af kommunen. I øvrigt har regeringen selv i februar 2014 vedtaget en ny arkitekturpolitik, der understreger kommunernes centrale rolle i realiseringen af politikken.

Det bør derfor sikres, at lokalplanerne fastholdes som et centralt kommunalt styringsredskab til at sikre kvalitet og værdi i det byggede miljø.

Problemstillingen har i øvrigt vigtige snitflader til sagen om det byggestrategiske udspil, herunder forslaget om at etablere byggetekniske centre.

2.3. Funktionsbestemt samarbejde om vand, klimatilpasning og natur

SAG-2014-06630 npj/syj/trr

Baggrund

Danmark står overfor omfattende indsatser på vandområdet, klimatilpasningen og implementeringen af regeringens nye Naturplan Danmark. Mange af disse indsatser skal ske på tværs af kommunegrænser. Kommunerne kan få en aktiv rolle. Men det kræver kommunale svar både på hvordan kommunerne vil samarbejde indbyrdes - og hvordan kommunerne vil inddrage interessenter fra flere kommuner.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget drøfter:

- KTC-faggruppernes oplæg om kommunalt samarbejde om vandplanlægning
- Fordele og ulemper ved kommunale samarbejder - i tre forskellige udgaver: Én fast geografi for flere funktioner (f.eks. kommuner samlet i KKR) *eller* forskellige geografier båret af forskellige funktioner (f.eks. kystbeskyttelse af Sjællands Nordkyst og vandråd med to forskellige geografier) *eller* en kombination af de to modeller.

Sagsfremstilling

Kommunerne har under inddragelse af vandrådene med succes leveret fælleskommunale forslag til vandløbsindsatsen i vandplan 2015-2021 for 23 hovedvandoplande.

Ad hoc vandråd

KL's bestyrelse er positiv overfor en videreførelse af et vandrådslignende ad hoc fora. Præmissen er, at det hæftes op på den lovhjemlede og specifikke vandplanindsats i forhold til nitratreducerende tiltag – dvs. vådområder, minivådområder og evt. andre tiltag. I så fald vil det ligne de interessentgrupper, som vandoplandsstyregrupperne har haft mulighed for at etablere til vådområdeindsatsen. KTC's formandsskab har i møde med NST's direktion medio nov. 2014 fremlagt samme model.

Det er dog nærliggende at anvende vandrådssuccesen som løftestang til at sikre sig og håndtere andre kommunale opgaver i vandplanlægningen. KTC's faggruppeformænd for faggrupperne for Miljø og Grundvand og faggruppen for Natur og overfladevand har sammen med KL's sekretariat udarbejdet et oplæg hertil.

./.

Kommunernes succes med vandråd giver mulighed for at argumentere for en større kommunal indflydelse. Der er dog også en risiko for at institutionalisere et nyt mellemkommunalt organ. Sekretariatet forslår to tilgange til at modvirke en sådan effekt:

- De nye vandråd er ikke permanente fora med løbende møder, men indkaldes til at arbejde med forud definerede opgaver, der behandles i hvert sit intensive mødeforløb
- De nye vandråds opgaver afgrænses og aftales fra opgave til opgave og der dannes eventuelt andre organer til at håndtere samarbejde om andre emner i andre geografier.

Tværkommunale samarbejdsfora

Successen med vandrådene har givet sekretariatet anledning til at overveje, om og hvordan denne eller lignende organisering også kan anvendes til at skabe tværkommunale samarbejder og interessentinddragelse i forhold til kommunernes klimatilpasnings- og naturindsats.

Samarbejdsstrukturen kan tænkes anvendt på naturindsatsen og klimatilpasningsindsatsen *hver for sig*:

- Funktionsbestemt samarbejde om natur, jf. den nye lovpligtige tværkommunale opgave i medfør af Naturplan Danmark. Altså som en planlægningsopgave, hvor der skabes et grønt netværk på tværs af kommunegrænser. Men også som en del af den lovpligtige Natura 2000-implementering, hvor store Life-projekter skal finansiere kommunernes indsats.

Samarbejdsstrukturen kan også tænkes anvendt som en sammentænkende og helhedsorienteret organisering til *integrerede* løsninger i forhold til vand-, natur- og klimatilpasningsindsatsen (fx vådområdeudpegning):

- Funktionsbestemt samarbejde om klimatilpasning kan fx handle om fælles kystbeskyttelse, om fælles indsatser i tværkommunale vandløb, om vådområder og om prioritering i forhold til fælles forsyningsselskab(er) eller lign.

Sekretariatet foreslår, at der arbejdes videre med overvejelserne om forskellige modeller for funktionsbestemte samarbejder, herunder fordele og ulemper ved forskellig organisering og interessentinddragelse.

Overvejelserne knytter sig blandt andet til spørgsmål om geografiske permanente afgrænsninger for samarbejde eller funktions- og situationsbestemte afgrænsninger, formalisering, organisering, interessentinvolvering, finansiering mv.

Formålet er, at kommunerne selv proaktivt skaber tværkommunale modeller, der kan danne modvægt (eller inspiration) til en statslig rammesætning af arbejdet. Tanken er, at de modeller kommunerne selv formulerer ofte vil være bedre, end de modeller staten udtænker – jf. fx beredskabs- og affaldsområdet.

2.4. Temadrøftelser, 2015

SAG-2013-06093 akp

Baggrund

Der ønskes fokus på temadrøftelser også i 2015.

Indstilling

Det indstilles, at den tentative liste over planlagte temadrøftelser i 2015 tiltrædes. Ved hvert udvalgs møde drøftes, hvilken temadrøftelse, der inspireret af nedennævnte liste vil være relevant at forberede til førstkomende møde.

Sagsfremstilling

På baggrund af inputs fra KTC og KL foreslås følgende plan for temadrøftelser:

Fredag den 6. februar 2015

- Fremtidens energiplanlægning – en ny kommunal rolle?
- Digital selvbetjening (bølge 5? – skal vi have en sådan)
- Vandsektorloven?
- Klima. Finansiering af klimasikring
- Vandplan 2 – Kommunernes rolle

Fredag den 10. april 2015

- Behov for ny færdselssikkerhedslov?
- KL's fokuspunkter til økonomiforhandlingen med regeringen
- Den nye regulering af industri og landbrug

Fredag den 19. juni 2015

- Naturplan DK. Kommunernes rolle, herunder det nye grønne Danmarkskort

Fredag den 21. august 2015

- Planlægning. Opfølgning på planlov, m.v.
- Bæredygtighed i planlægningen
- Evt. de politiske boligaftaler og kommunernes samarbejde med de almene boligorganisationer

Fredag den 9. oktober 2015

- Fremtidens veje, trafik og infrastruktur
- SMART-city initiativer i DK: Hvor er KL?
- Evt. ledelse og rekruttering (fremtidens tekniske medarbejder)

Torsdag den 10. december 2015

- Vandplanernes retningslinjer stiller nye krav til kommunerne. Behov for fælles opfølgning?

3. Behandlingsager - Energi- og forsynings- politik

4. Behandlingsager - Planlægning og naturbeskyttelse

4.1. Flere muligheder for sanering og udvikling i landzonen

SAG-2014-06710 bem

Baggrund

Planlægning i det åbne land indgår som ét af flere temaer i KL's barriere-katalog på planområdet. I det følgende beskrives en række pejlemærker for sekretariatets videre arbejde for bedre muligheder for at understøtte sanering og udvikling i landzonen. Temaet er sat til politisk behandling i Teknik- og Miljøudvalget den 3. december 2014.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget drøfter, hvad der skal til for at understøtte sanering og udvikling i landzonen.

Sagsfremstilling

Der er brug for at afsøge, hvad vi fremadrettet gerne vil bruge det åbne land til og hvad der skal til for at muliggøre en omstilling.

I det følgende fokuseres først og fremmest på sanering af bygningsmassen og hvordan vi sikrer vækstmuligheder for de eksisterende erhverv udenfor landbruget.

./. I vedlagte bilag er dagsordenspunktets temaer uddybet.

Behov for ny saneringsindsats

Tomme huse og erhvervsjendomme bliver hurtigt uanvendelige, hvis de i en periode ikke bruges, og enkelte forfaldne bygninger kan være med til at "forslumme" et større område og sætte gang i en negativ udviklings-spiral, som det kan være svært at bryde.

Som reglerne er i dag, er der relativt stramme rammer for, hvordan disse boliger kan omdannes til anden anvendelse eller til nye, mere tidssvarende og attraktive boliger.

Samtidig skaber det voksende antal nedrivninger nye udfordringer ift. huludfyldning og sikring af et sammenhængende, harmonisk udtryk, når nedrivningsopgaven er færdig.

Der bør derfor indføres et nyt planredskab, der gør det muligt at udpege ”omdannelseszoner” eller et ”tilpasningsområde”, der fx omfatter en landsby og dens omkringliggende landskab.

Formålet med et sådant område skal være at give mulighed for mere fleksible rammer for landzonetilladelser til fx nye boliger med udgangspunkt i en helhedsorienteret tilgang til, hvordan man bringer mere kvalitet ind i et område.

Blandt andet kunne der indenfor et omdannelsesområde gives mulighed for at flytte byggeretten længere end 20 meter væk fra vejen. En ny bolig kunne således placeres langt tilbage på grunden eller på tilkøbt landbrugsjord bag ejendommenes matrikler.

I et omdannelsesområde kunne der ligeledes også åbnes op for, at der kan placeres mere end én boligenhed på den enkelte matrikel.

Omdannelsesområder med videre rammer for byggeri vil ikke medføre en masse nye boliger i det åbne land eller en massiv folkevanding mod de små landbyer.

Derimod vil det give en mulighed for at kunne tilbyde attraktive og tidsvarende boliger til de borgere, der ønsker at bosætte sig i disse områder kombineret med, at der skabes et væsentligt incitament til at få saneret og omdannet områder, der ellers er i risiko for at forslumme.

Bedre mulighed for vækst i det eksisterende erhverv i landzonen

Der er i dag masser af erhverv i det åbne land -også erhverv med støj- og lugtgener og som skaber trafik. Den primære landbrugsdrift er ikke underlagt planlægningsmæssig regulering. Nybygninger, omdannelse og modernisering er således mulig, uden at der stilles planlægningsmæssige krav hertil.

Modsat er det meget svært for andre erhverv i det åbne land at få lov til at udvikle og udvide deres virksomhed. Mange af disse virksomheder har ligget der i mange år. Det er typisk mindre virksomheder indenfor byggeri, transport mv., men kan også være produktionsvirksomheder eller lettere erhverv.

Udfordringen for disse virksomheder er, at der ofte er en investering bundet til den eksisterende placering og at en flytning derfor ikke er et reelt alternativ.

I en situation, hvor væksten i stigende grad sker i byerne, og der er stagnation i landområderne, har planloven på dette område den u hensigtsmæssige affekt, at den kun understøtter afvikling men ikke udvikling af erhverv, selv om der både er økonomisk bæredygtighed og tilmed investeringsvilje.

For at imødegå at nye muligheder for at udvide eksisterende erhverv blot medfører yderligere saneringsproblemer om nogle år, bør der arbejdes med, hvordan virksomhederne kan gøres ansvarlige for en efterbehandling af arealet, såfremt bygningerne ikke kan finde anden anvendelse ved virksomhedslukning. Dette kunne evt. ske gennem et lovkrav om en bankgaranti.

4.2. Støj i forbindelse med byomdannelse

SAG-2014-05675 bem

Baggrund

Støj i forbindelse med byomdannelse indgår som ét af flere temaer i planlovsudvalget og har allerede været drøftet 1. gang i udvalget. Med henblik på den videre behandling af temaet, er der behov for en uddybning af de udfordringer kommunerne oplever med at få omdannet byområder fra én anvendelse til en anden.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget drøfter de kommunale udfordringer i forbindelse med byomdannelse.

Sagsfremstilling

Mange kommuner er i dag optagede af, hvordan man sikrer en effektiv arealanvendelse i byerne.

Et vigtigt samfundsmæssigt hensyn i planlægningen er at forebygge sundhedsskadelige støjgener.

Som udgangspunkt er der derfor forbud mod at udlægge områder, der i dag er støjbelastede, eksempelvis industriområder, til formål der anses som støjfølsomme, eksempelvis beboelse eller kontorerhverv, såfremt disse ikke kan sikres mod støjen.

Hensynet til bymæssig fortætning og udnyttelse af attraktive arealer samt kravet om, at befolkningen ikke udsættes for sundhedsskadelig støj, stil-

ler ofte kommunerne i et dilemma, når de forskellige hensyn skal tilgodeses i en konkret omdannelsesproces.

Altaner og alternative udendørs opholdsarealer

De centralt placerede byomdannelsesområder i de større byer, eksempelvis ved havnen, anses i dag som attraktive områder fordi de ligger centralt, er præget af et aktivt byliv samt giver mulighed for boliger med udikig til vandet.

En moderne bolig vil i disse områder ofte være udstyret med en altan, da en altan med udsigt gør boligen mere attraktiv og dermed sikrer en større værdi for den investor, der etablerer boligerne.

Kommunerne kan i dag stille krav i lokalplanen om særlig støjisolering af nye boliger for at boliger og erhverv placeres tættere på hinanden. Dog skal de udendørs områder til ophold i umiddelbar tilknytning til boligen forsat overholde de almindelige grænseværdier for støj i et givent område.

En altan kategoriseres i dag som et område til ophold i umiddelbar tilknytning til boligen og omfattes dermed af de vejledende støjkrav, på trods af, at støjisoleringen af selve boligen muliggør en placering i et område med erhverv.

Konsekvensen heraf er, at kommunerne er begrænsede i deres muligheder for sikre blandende byfunktioner.

Der bør i stedet gives rum for, at kommunerne udpeger alternative områder tæt på boligen, der opfylder de vejledende støjgrænser, således at beboerne i disse områder har mulighed for at tage ophold på disse arealer.

Plads til lokale skøn i planlægningen og i visse tilfælde i planlovens byomdannelsesbestemmelser.

For så vidt angår miljøbeskyttelsesloven og støjvejledningens grænseværdier er disse ophøjet til nærmest ufravigelige krav via de konkrete klagenævnsafgørelser. Det betyder reelt, at de vejledende støjgrænser har fået bekendtgørelsesstatus uden mulighed for at varetage konkrete lokale skøn.

En højere grad af lokale skøn kan give mening i de ofte komplekse og forskelligartede byomdannelsesprocesser, som kommunerne planlægger

for. Bedre muligheder for konkrete skøn kunne åbne op for en endnu større grad af byfortætning med blandede byfunktioner, hvor der i højere grad bliver plads til både virksomheder og boliger.

De vejledende grænseværdier bør derfor gennemgås og deles op i grænseværdier, der er ufravigelige og derfor skal implementeres på bekendtgørelsesniveau, og hvilke (eventuelt intervalbaserede) grænseværdier, der kan fastholdes på vejledningsniveau med mulighed for lokale skøn.

En udvidelse af overgangsperioden på 8 år

De små og mellemstore byer med fx havne oplever ikke en efterspørgsel og investeringsvillighed, der muliggør en forholdsvis ensartet omdannelse i et hurtigt tempo. I disse områder skal der bruges rigtig lang tid til at vente på, at virksomheder ophører, lukker eller flytter.

Det er i dag (siden 2003) muligt for kommunerne med planloven at sikre, en overgangsperiode når tidligere industriområder skal omdannes til anden anvendelse, til eksempel kontor erhverv eller boliger.

I overgangsperioden er det muligt at tillade et støjniveau, der overstiger de vejledende støjgrænser så længe det sikres, at støjbelastningen bringes til ophør indenfor en periode på 8 år. Ordningen skal give mulighed for en gradvis omdannelse af et byområde.

For de små og mellemstore byer er der dog behov for en længere tidshorisont end 8 år, hvis en byomdannelsesproces skal lykkes.

4.3. Naturplan Danmark - kommunale fokusområder

SAG-2014-03038 trr

Baggrund

Regeringen har lanceret Naturplan Danmark. KL har hilst planen velkommen og har fire fokusområder: Samarbejde, styring, partnerskaber og finansiering.

Indstilling

Det indstilles, at TKU drøfter, hvilke udfordringer, der især gør sig gældende for:

- Synergi i det tværkommunale samarbejde om naturplanlægning
- Statslig finansiering af Naturplan Danmarks direktivbundne indsats.

Sagsfremstilling

Regeringen har 27. oktober 2014 lanceret Naturplan Danmark, der blev annonceret med regeringsgrundlaget i 2011. Regeringens naturpolitik har tre indsatsområder:

1. Mere plads og bedre sammenhæng i naturen
2. Styrket indsats for vilde dyr og planter
3. Fællesskab gennem naturoplevelser og friluftsliv.

Ad 1) Dette skal ske via Grønt Danmarkskort, cirka 25.000 ha ny og bedre natur frem mod 2020 og etablering af Den Danske Naturfond.

Ad 2) Dette skal ske via anvendelse af landdistriktsprogrammet, forbud mod sprøjtning og gødskning på beskyttede arealer samt bedre biodiversitet i bl.a. skove og i havet.

Ad 3) Dette skal ske via formidlingsprojekter, partnerskaber for frivillige og socialt udsatte samt en kommende ny friluftspolitik.

KL's holdning

KL har hilst Naturplan Danmark velkommen, jf.

<http://www.kl.dk/Teknik-og-miljo/Ros-til-miljoministerens-naturplan-id166548/>.

KL har i pressen peget på tre ting:

- Kommunerne er klar til at forbedre den tidligere amtslige naturplanlægning – også tværkommunalt
- Kommunerne bør fortsat styre implementering af store vådområde- og naturprojekter. Dels er det et kommunalt myndighedsområde, dels har kommunerne med succes styret projekterne de seneste år
- Kommunerne er klar til proaktive partnerskaber med fonde.

Med Naturplan Danmark er der ikke endnu afsat midler til den direktivbundne kommunale vand- og naturindsats, der er præsenteret i planen: 8.000 ha vådområder, 1.300 ha i Natura 2000-områderne, 600 ha Life-projekter og 1.000 ha via vandløbsprojekter. Derfor er et fjerde fokusområde fortsat:

- Statslig finansiering af Naturplan Danmarks direktivbundne indsats – der samlet beløber sig til et for KL ukendt 1-cifret milliardbeløb.

Statens ambitionsniveau for den direktivbunden indsats ses nemlig først, når de statslige vand- og naturplaner for perioden 2016-2021 sendes i høring 22. december 2014. I den indeværende periode blev indsatsen finansieret i en kombination af landdistriktsmidler (ca. 3 mia. kr.) og økonomisk kompensation til kommunerne (ca. 0,3 mia. kr.).

Finansiering og styring

Den finansiering, der ligger i Naturplan Danmark, er således ikke specifikt målrettet den direktivbundne indsats, men snarere en bred vifte af andre initiativer. De på Finanslov 2015 afsatte 195 mio. kr. fordeler sig på følgende indsatser (i mio. kr.):

• Genoprettelse af stenrev	10
• Statslig skovrejsning	30
• Biodiversitet i statsskove	26
• Biodiversitet i private skove	25
• Formidling: Cykelnet, landbrug og sommerhusejere	6
• Partnerskaber - fokus på frivillige og socialt udsatte	10
• Sørestaurering	10
• Indsats for truede arter – med bl.a. kommuner	10
• Eksempelprojekt – med bl.a. kommuner	20
• Medfinansiering af Life-projekter	48

Hovedparten af indsatserne implementeres med statslig styring. Det er en atypisk styringsmodel, når ansvaret for planlægningen med Grønt Danmarkskort samtidigt lægges over til kommunerne. Nogle af indsatsområderne giver dog mulighed for kommunal medindflydelse.

Life-projekterne er indenfor det kommunale ansvarsområde – både ift. planlægning, myndighedsudøvelse og projektering. Disse indsatser bør derfor sikres kommunal styring – i lighed med de nuværende Life-projekter, som kommunerne med succes implementerer tværkommunalt. Ved en kommunal styring vil kommunerne også kunne fokusere dem til den direktivbundne naturindsats frem mod 2020 – så der ikke skal forhandles økonomisk kompensation for denne del af indsatsen.

4.4. Revision af strandbeskyttelseslinjen

SAG-2014-05521 bem

Baggrund

Naturbeskyttelseslovens strandbeskyttelseslinje indgår som ét af flere temaer i KL's barrierekatolog på planområdet. I det følgende beskrives to overordnede pejlemærker for sekretariatets videre arbejde for en revision af strandbeskyttelseslinjen. Temaet er også sat til politisk behandling i KL's Teknik og Miljøudvalg d. 3. december 2014.

Indstilling

Det indstilles at, udvalget drøfter hvordan der kan tilvejebringes flere muligheder for aktivitet indenfor strandbeskyttelseslinjen.

Sagsfremstilling

Naturbeskyttelsesloven sætter gennem reglerne om strandbeskyttelse relativt stramme rammer for, hvad der kan foregå tæt på kysterne.

- ./.
 - ./.
 - ./.
- Strandbeskyttelseslinjen er trukket som en bugtende linje langs kysterne, jf. bilaget. I de åbne landskaber ligger linjen typisk 300 m fra kysten og i bebyggede områder typisk 100 m eller mindre fra kysten.
- I vedlagte bilag er vist to eksempler på placering af strandbeskyttelseslinjen i byzone, hhv. Frederikssund og Hadsund.

Strandbeskyttelseslinjen, som den er i dag, blev i hovedtræk fastlagt i 1990-erne. Linjerne blev tegnet af Strandbeskyttelseskommissionen, der gennemgik samtlige danske kyster for at fastlægge nye strandbeskyttelses- og klitfredningslinjer.

Det var et bærende hensyn for arbejdet, at det var de faktiske fysiske forhold, dvs. omfanget og beliggenheden af eksisterende bebyggelse m.v., som var bestemmende for forløbet af de nye beskyttelseslinjer.

Dette har bl.a. medført, at de på det tidspunkt bebyggede byzonearealer blev undtaget fra beskyttelsen. Ubebyggede byzonearealer var til gengæld som udgangspunkt omfattet af en 100 meters strandbeskyttelseslinje. I tilfælde, hvor der var tale om større, åbne arealer foran eller i udkanten af byen, blev disse omfattet af den udvidede beskyttelseszone på 300 meter.

For så vidt angår havnene, så blev de by-havne, der indgik i en sammenhængende by-front langs vandet, ikke omfattet af strandbeskyttelseslinjen. Havne, der derimod lå på en åben kyststrækning, eller som lå frem-skudt eller afgrænset fra en by eller bymæssig bebyggelse, blev omfattet af strandbeskyttelseslinjen.

Strandbeskyttelseslinjen er registreret på matriklen og noteret i tingbogen for de enkelte ejendomme.

Det er som udgangspunkt forbudt at lave indgreb i og på arealer, som er omfattet af strandbeskyttelseslinjen. Det er for eksempel ikke tilladt at ændre og udvide eksisterende bygninger, opsætte hegn, master, stativer,

skilte m.m., at ændre på terrænet ved at flytte, fjerne eller tilføje f.eks. jord og sten, at plante træer og buske eller bygge terrasser eller trapper

Strandbeskyttelseslinjen administreres af Naturstyrelsen og der gives kun i begrænset omfang dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, om end der gennem det seneste års tid ses en større vilje til at dispensere, særligt hvis anlægget eller aktiviteten bidrager til bedre adgang for offentligheden.

De kommunale udfordringer i forhold til strandbeskyttelseslinjen

Faciliteter tæt på stranden er en rigtig vigtig faktor i udviklingen af fx natur- og kystturisme. Det gælder lige fra etablering af toiletter til friluftsfaciliteter og muligheden at modernisere og udvikle de eksisterende kystnære ferieattraktioner og overnatningsmuligheder mv.

Særligt for en del yderkommuner er der stort fokus på at udvikle vækstpotentialerne i turismeerhvervet. Det nuværende regelsæt giver dog meget begrænsede muligheder for at kommunerne kan understøtte disse potentialer for så vidt angår anlæg og faciliteter helt tæt på stranden.

Sekretariatet foreslår derfor, at loven revideres, så der fremadrettet gives bedre mulighed for på de mere åbne kyststrækninger, at etablere faciliteter, der understøtter bl.a. turisme og friluftsliv ved vandet.

En del byer er ligeledes omfattet af strandbeskyttelseslinjen. Det skaber udfordringer ift. udviklingen af byer, hvor der egentlig er et vækstpotentiale fx i forbindelse med udnyttelsen af et havneareal, som eksemplet fra Frederikssund i KL's barrierekatolog viser.

Selv for mindre byer, hvor havnen blot skal moderniseres for at blive mere attraktiv for turister, fx ved etablering af en bålplads, en mini-golfbane eller andet, vanskeliggøres indsatsen af, at der kun kan tillades anlæg, der har havnerelaterede formål.

4.5. Planlægning i områder med særlige drikkevandsinteresser og i nitratfølsomme indvindingsoplande

SAG-2014-06055 bem

Baggrund

Planlægning i områder med særlige drikkevandsinteresser og i nitratfølsomme indvindingsoplande behandles som en del af planlovsudvalgets arbejde. I det følgende præsenteres de centrale pejlemærker for sekretari-

atets videre arbejde med temaet. Temaet er lagt til politisk drøftelse i Teknik og Miljøudvalget den 3. december 2014.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget drøfter udfordringerne ift. planlægning i områder med OSD og NFI.

Sagsfremstilling

Naturstyrelsen har i sine statslige interesser udmeldt et administrationsgrundlag for, hvordan staten forholder sig til kommunerens ønsker til byudvikling i områder, hvor der er behov for at beskytte grundvandet mod forurening.

Som udgangspunkt er det vanskeligt at få tilladelse til byudvikling ovenpå de områder, der er berørt af grundvandsbeskyttelse (Områder med særlig drikkevandsinteresse (OSD) og NitratFølsomme Indvindingsområder (NFI)).

./.

OSD er områder i Danmark, hvor der sker en målrettet beskyttelse af grundvandsressourcen. OSD dækker ca. 35 % af landet. Udpegning af OSD fremgik for første gang af Regionplan 1997. Det vedhæftede bilag 1 viser placeringen af OSD.

NFI er områder, der er særlige sårbare overfor forurening af grundvandet med nitrat. NFI dækker pt. ca. 15 % af landet.

./.

Statens administrationsmodel er opbygget som en trinmodel, hvor forskellige typer af byudviklingsaktiviteter behandles ud fra i hvor høj grad de vurderes at udgøre en trussel for grundvandet. Se vedhæftede bilag 2.

De typer af aktiviteter, der vurderes at være mindre grundvandstruende er fx. boliger, fritidsanlæg og store husdyrbrug. De måske grundvandstruende aktiviteter er fx asfaltfabrikker, autoophugningspladser samt biogasanlæg. De Særligt grundvandstruende aktiviteter er fx store transportvirksomheder og deponianlæg.

Flere kommuner stiller sig uforstående overfor den opdeling af byudviklingsaktiviteter, der ligger i modellen. Særligt fordi modellen, og dermed statens administrationsgrundlag, bygger på overordnede aktivitetstyper, uden at forholde sig til, om aktiviteten kan etableres med en række forebyggende foranstaltninger, der forhindrer grundvandsforurening.

Et andet problem er, at reglerne ikke giver mulighed for at operere med en rimelig bagatelgrænse for anlæg eller aktiviteter, som volumenmæssigt er ubetydelige.

Der er i dag muligheder for alligevel at planlægge i områder med særlige drikkevandsinteresser, hvis alternative beliggenheder uden for OSD og indvindingsoplande er afvejet og ikke fundet mulige, og hvis der er vægtige planlægningsmæssige hensyn til stede. Det er et krav at kommunerne skal udarbejde en redegørelse herom.

Flere kommuner oplever, at redegørelseskravene er meget omfattende grænsende til det urimelige, og fx kan indebære krav om en vurdering af drikkevandsforsyningen i tilfælde af et forureningsuheld et vilkårligt sted i kommunen og i nabokommuner.

Flere kommuner oplever også, at øvrige planmæssige hensyn, der kan tale for en placering i et drikkevandsområde, ikke tillægges tilstrækkelig vægt fra statslig side.

4.6. Bedre samarbejde mellem stat og kommuner på planområdet

SAG-2014-06055 bem

Baggrund

Redegørelser i forbindelse med kommuneplaner behandles som led i planlovsudvalgets arbejde. Punktet omhandler, set fra et kommunalt synspunkt, først og fremmest samarbejdet mellem kommuner og stat om kommunernes planlægning.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget drøfter hvad der skal til, for at sikre et bedre samarbejde mellem stat og kommuner på planområdet, særligt i relation til redegørelser, der begrundes planmæssige dispositioner.

Sagsfremstilling

Redegørelser, der klarlægger de planmæssige begrundelser for kommunens beslutninger, udgør i dag en væsentlig del af planarbejdet i en kommune.

Planloven pålægger i flere sammenhænge kommunerne at redegøre for de valgte dispositioner, særligt i forbindelse med kommuneplanen.

Redegørelser fylder også en del i de temaer, der fremgår særskilt i de statslige interesser, fx i forbindelse med planlægning i kystnærhedszonen, detailhandelsplanlægning, almindelig byvækst samt i områder med særlige drikkevandsinteresser. Her kræver staten v/Naturstyrelsen en særlig begrundelse for kommunernes dispositioner.

Selve kravet om, at der skal laves redegørelser, der beskriver de planmæssige dispositioner og begrundelserne herfor, opleves af langt de fleste kommuner som hensigtsmæssig.

Det skyldes at kommunernes planlægning ofte lægger rammerne for udviklingen i de næste mange år, og at det derfor er relevant at kunne begrundede de planmæssige valg, der træffes.

Udfordringerne opstår, når kommuner oplever, at dialogen med staten i højere grad har fokus på opfyldelse af formkrav end på intentioner og faktisk indhold i kommuneplanerne.

Når kommunerne i dialogen med staten samtidig oplever meget langvarige forløb, hvor rammer og krav til den enkelte redegørelse fra start er uklare, og hvor kravene ”skifter” over tid i den enkelte sag, eller hvor kravene er meget forskellige fra sag til sag samt mellem sager, der i øvrigt er sammenlignelige, opstår der stor frustration lokalt over samspillet med staten.

Der er med andre ord behov for, at der i samarbejdet mellem Naturstyrelsen og kommunerne tilrettelægges nogle rammer for processen, der er både transparente og konsistente.

Dette bør endvidere ske i en fælles forståelse af, at planlægningen sker i et samarbejde mellem to parter, der har som fælles mål at afsøge de konstruktive løsninger. Det opleves i dag sådan, at de lokale politiske visioner støder imod nationale hensyn, som man ikke kan gennemskue eller umiddelbart forklare. Sådan bør det ikke være.

5. Behandlingsager - Miljøpolitik

5.1. Miljøudvidelsen i Byg og Miljø

SAG-2013-02553 akp

Baggrund

KOMBIT er i gang med at forberede en udvidelse, der betyder, at ansøgning om miljøgodkendelser og tilknyttede spildevandstilladelser kan søges gennem Byg og miljø. Miljøudvidelsen forventes klar med udgangen af 2015, når ændringerne i reglerne om miljøgodkendelser som følge af Økonomiaftalen for 2015, er på plads.

Af KL's budgetvejledning til kommunerne for budget 2015 fremgår, at KL har indgået aftale med Miljøstyrelsen om, at miljøgodkendelsesansøgninger (ikke landbrug) kan blive omfattet af Byg og Miljø. Den endelige KOMBIT-betalingsmodel er endnu ikke afklaret, men der er blevet signaleret en forventning om, at der skal afsættes yderligere 0,25 kr. pr. borger på miljøområdet. Samtidig har kommunerne fået DUT-midler fra staten til at etablere en digital ansøgningsløsning, og der er udsendt en vejledning herom fra Miljøstyrelsen.

Alle kommuner betaler i dag 1,65 kr. per indbygger for Byg og Miljø for den del, der har med byggeansøgninger at gøre, og de kommuner, der er med i de 7 miljøløsninger, betaler yderligere 0,25 kr. per indbygger.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget tilkendegiver, om der foretrækkes en frivillig tilslutningsproces, eller det alternativ som staten har i overvejelse om tvangstilslutning til miljøudvidelsen til Byg og Miljø.

Sagsfremstilling

Miljøstyrelsen har tilkendegivet, at de overvejer muligheden for lovgivningsmæssigt at kræve, at kommunerne tilslutter sig Byg og Miljø for så vidt angår den kommende miljøudvidelse (miljøgodkendelser og tilknyttede spildevandstilladelser). Miljøstyrelsen er blandt andet optaget af, at tilslutning for alle kommuner vil medføre en række fordele. Disse kunne ud fra et statsligt perspektiv være:

- Sagsbehandlingstider for miljøgodkendelser, jf. økonomiaftalen 2015 kan med sikkerhed måles for alle kommuner samme sted, nemlig i Byg og Miljø

- Relation til DMA (Nyt register, der blandt andet skal indeholde alle landets miljøgodkendelser) kan knyttes direkte til Byg og Miljø
- Hurtig tilslutningsproces – alle kommuner med på en gang
- Ensartet tilgang for virksomheder uanset kommune – som er et politisk godt emne at kommunikere.

Indtil videre har kommunal tilslutning til Byg og Miljø hvilet på et frivilligt grundlag. KOMBIT, KL, Styregruppen for Byg og Miljø og KTC har i fællesskab arbejdet for og brugt mange kræfter på den kommunale tilslutning. Kommunerne har med dette som eksempel et godt argument for, at der ikke behøves lovgivning for at få kommunerne til at tilslutte sig fælleskommunale systemer. En tilsvarende indsats kan der vise sig behov for, for at få alle kommuner med på denne tredje del af Byg og Miljø. Det kan vises sig, at enkeltkommuner kan have så få miljøgodkendelsespligtige/anmeldelsespligtige virksomheder, at de af den grund ikke ønsker at tilslutte sig Byg og Miljø, og at Miljøudvidelsen i Byg og Miljø derfor ikke bliver landsdækkende.

KOMBIT har oplyst, at kommunernes tilslutning til miljøudvidelsen kommer til at ske ved en ny kontraktunde i løbet af 2015, og efter de foreløbige plan vil suppleringskontrakterne blive sendt ud i december 2014 til alle kommuner. Der er ikke i de 1 eller for de fleste kommuners vedkommende 2 kontrakter med KOMBIT om Byg og Miljø mulighed for at indfortolke udvidelsen.

Et muligt scenarie er, at lade det frivillige for tilslutning til Byg og Miljø være bærende, og tage drøftelsen igen, såfremt det viser sig for vanskeligt at få alle kommuner med.

Hvis Miljøstyrelsen vælger at gå videre med overvejelser om at tvangstilslutte kommunerne til Byg og Miljø er der en række åbenlyse juridiske problemstillinger, der skal undersøges nærmere.

6. Behandlingsager - Bolig-, byfornyelse- og byggepolitik

7. Behandlingsager - Vej- og trafikpolitik

8. Behandlingsager - Øvrige sager

9. Orienteringssager - Energi og forsyningspolitik

10. Orienteringssager - Planlægning og naturbeskyttelse

10.1. KL's høringssvar til Lov om Den Danske Naturfond

SAG-2014-05752 trr

Baggrund

KL har til høring modtaget udkast til forslag til lov om Den Danske Naturfond. Høringssvaret baserer sig på mandater fra Teknik- og Miljøudvalg og bestyrelse.

Indstilling

Sagen indstilles til orientering.

Sagsfremstilling

Den Danske Naturfond er etableret gennem et nyt offentlig-privat samarbejde. Fonden bliver formentlig den vigtigste aktør i etablering af Grønt Danmarkskort, som kommunerne via kommuneplanerne skal udpege og udvikle over de kommende år.

Natur- og Landbrugskommissionen foreslog i 2013 at etablere en ny national naturfond, der skulle være selvstændig og uafhængig. KL har siden budt forslaget velkomment og især fokuseret på 4 væsentlige aspekter:

- Fondens uafhængighed bl.a. med henblik på at tiltrække donationer
- Synergimuligheder i forhold til borgernes friluftsliv
- Den lokale og folkelige forankring
- Samspillet med den eksisterende naturforvaltning.

KL's høringssvar skal ses i forlængelse af dette.

./.

I vedhæftede høringssvar fremhæves det, at KL finder det særdeles positivt, at miljøministeren, VILLUM Fonden og Aage V. Jensen Naturfond er enige om at stifte Den Danske Naturfond. Fonden nytænker samarbejdet mellem den private sektor, den offentlige sektor og civilsamfundet – og er dermed et nybrud i dansk naturforvaltning. Kommunerne og KL ser derfor frem til samarbejdet.

Det fremhæves som positivt at:

- fondens uafhængighed sikres med lovens §§1-2. Dels for at tiltrække private donationer, dels for at udvikle samarbejdet med civilsamfundet

- adgang til fondens arealer og forvaltningsretslige grundsætninger sikres med lovens §§3-6.

KL kvitterer desuden for, at vedtægterne giver KL mulighed for at indstille et bestyrelsesmedlem om nogle år. Endelig foreslår KL ud fra en samlet betragtning, at der proaktivt skabes en partnerskabsmodel mellem Den Danske Naturfond og kommunerne.

10.2. KL's høringssvar til lovændringer i medfør af Naturplan Danmark

SAG-2014-06638 trr

Baggrund

Regeringen har sendt Lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse i høring. Lovforslaget udmønter de dele af Naturplan Danmark, der kræver ny lovgivning.

Indstilling

Sagen indstilles til orientering.

Sagsfremstilling

Lovforslaget udmønter regeringens Naturplan Danmark, der blev lanceret 27. oktober 2014. Forslaget indeholder opfølgning på tre af Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger:

- Etablering af et Grønt Danmarkskort
- Forbud mod gødskning og sprøjtning på § 3-beskyttede arealer
- Etablering af et vejledende bødeniveau for overtrædelser af naturbeskyttelsesloven.

./.

KL hilser Naturplan Danmark velkommen og anerkender behovet for lovændringer, der kan understøtte planen. KL's kommentarer til de tre tiltag fremgår af vedhæftede høringssvar – og er overordnet samlet i det følgende.

Etablering af et Grønt Danmarkskort

KL finder det relevant, at der etableres et Grønt Danmarkskort, der skal udgøre en overordnet og sammenhængende planlægningsramme for naturen.

./.

Jf. KL's udspil til Naturplan Danmark foreslår KL, at kommunerne samarbejder i et mindre antal lovfæstede regionale netværk, der inddeles af kommunerne efter organisatoriske og naturgeografiske forhold. Den or-

ganisatoriske inddeling kunne fx være de 5 kommunekontaktråd (KKR). Den naturgeografiske inddeling kunne fx være 10-15 samarbejdsfora, der har ophæng i KKR.

De nævnte samarbejdsfora kunne udvides til også at inddrage interessenter, når der skal udarbejdes kommuneplaner. Den tværkommunale model for interessentinddragelse har bl.a. vist sin styrke indenfor vandområdet, hvor de lovfæstede vandråd i 2014 har været en succes. Bindende indsatser, som Natura 2000-indsatsen, kunne evt. også inddrages i sådanne fora eller naturråd – da Natura 2000 er rygraden i Grønt Danmarkskort.

Implementering af og fremdrift for Grønt Danmarkskort

Grønt Danmarkskort er en planlægningsramme og vil ikke i sig selv skabe mere eller bedre natur i Danmark. Det følger bl.a. af, at der ikke samtidigt med kortet etableres nye virkemidler til implementering.

Indsatsniveauet for Grønt Danmarkskort er primært styret af de mål, rammer, virkemidler og finansiering, der vedtages med vand- og naturplanerne for perioden 2016-2021. Planerne sendes i høring ultimo 2014. Af Naturplan Danmark fremgår dog, at den kommunale indsats især vedrører vådområder og Natura 2000 Life-projekter – herunder klimatilpasning. KL ser frem til snarlig dialog med Miljøministeriet og dette – og også en dialog om naturråd eventuelt kunne inddrages i denne indsats.

Forbud mod gødskning og sprøjtning

KL finder det relevant, at naturtilstanden på § 3-arealerne sikres ved, at der fastsættes regler, der forbyder eller begrænser muligheden for at gødskes og sprøjtes – det kan fx ske i synergi med tilskud til naturpleje.

I den foreslåede model er der tale om et generelt forbud. KL gør opmærksom på, at den foreslåede model vil medføre forøgede forespørgsler til kommunerne med henblik på feltafgræsning af § 3-arealerne.

En alternativ model er en begrænsning, hvor visse naturtyper udelades fra forbuddet. Helt konkret kunne en alternativ løsning være, at totalforbuddet ikke gælder naturtypen ferske enge, hvor et forbud i særlig grad vil medføre megen myndighedsbehandling. Det er også på denne naturtype, at landbrugets milliardtab især gør sig gældende.

Et vejledende bødeniveau

KL finder det relevant, at bødeniveauet moderniseres – og dermed hæves. Det vil i højere grad bringe niveauet i overensstemmelse med lignende overtrædelser indenfor anden lovgivning.

10.3. Vandplan 2009-2015 er vedtaget

SAG-2013-00846 npj

Baggrund

Efter to supplerende høringsrunder har regeringen vedtaget vandplanerne for perioden 2009-2015.

Indstilling

Sagen indstilles til efterretning.

Sagsfremstilling

Udvalget tog 14. juni 2013 en orientering om en ny høringsrunde for vandplanerne til efterretning. Siden har regeringen valgt at gennemføre yderligere en høringsrunde for vandplanerne hen over sommeren i år.

I forlængelse af høringsrunden er planudkastet justeret. Regeringen har godkendt vandplanerne i oktober, planerne er offentliggjort 30. oktober 2014.

Planerne er tilgængelige på Naturstyrelsens hjemmeside, hvor der også forefindes et overordnet og 23 lokale høringsnotater, der redegør for Naturstyrelsens behandling af høringssvar.

[http://naturstyrelsen.dk/vandmiljoe/vandplaner/vandplaner-\(2009-2015\)/vedtagne-vandplaner-2009-2015/..](http://naturstyrelsen.dk/vandmiljoe/vandplaner/vandplaner-(2009-2015)/vedtagne-vandplaner-2009-2015/)

Kommunerne har nu et år til at udarbejde nye kommunale vandhandleplaner, som prioriterer vandplanens indsatser i den enkelte kommune.

10.4. Status på VVM-udvalget

SAG-2013-00633 CRO

Baggrund

I foråret 2014 blev der vedtaget et nyt VVM-direktiv, som skal være indarbejdet i dansk lovgivning senest i maj 2017. For at sikre en hensigtsmæssig implementering af det nye VVM-direktiv, har staten nedsat et VVM-udvalg med de vigtigste aktører, herunder KL.

Indstilling

Det indstilles, at sagen tages til efterretning.

Sagsfremstilling

VVM-udvalget drøfter en række hovedspørgsmål på VVM-området, da direktivet vil medføre en række lovændringer, bl.a. i planloven. Udvalget kan ses som en parallel proces i forhold til planlovsudvalget, som er i gang i øjeblikket, hvor KL også deltager, og med muligt overlap på emneområder. VVM-udvalget arbejder frem til februar 2015.

Af vigtige emneområder kan nævnes:

- Bygherrer får med det nye direktiv ansvar for indholdet i de data, de sender ind til kommunerne, og kommunerne risikerer dermed mindre mulighed for dialog og sparring. Sekretariatet forsøger at holde fast i, at en god tidlig dialog med virksomhederne er vigtig, og kan give et bedre forløb for begge parter.
- VVM foreslås taget ud af planloven og placeret i miljøvurderingsloven. Det betyder, at denne lov i givet fald skal omskrives for at sikre tættere sammenhæng mellem de strategiske miljøvurderinger og VVM-redegørelserne.
- ”One-stop Shop”. Direktivet kræver koordinering af kommunernes godkendelse med godkendelser efter habitat- og fugledirektivet. I udvalget ses der bredere på, om endnu flere af virksomhedernes tilladelser skal koordineres i kommunerne og om en sådan ”overimplementering” bør være tvungen eller frivillig.
- Krav til kompetente eksperter, både hos rådgiver og hos kommunerne. Her diskuteres forskellige forslag til, hvordan ”tilstrækkelige kompetencer” bør defineres, og hvordan der bedst sikres et højt kompetenceniveau.

Det forventes, at der bliver fremsat lovforslag i efteråret 2015.

Sekretariatets arbejde understøttes af ”VVM-følgegruppen”, som består af en række kommunale eksperter på området. Parallelt med udvalget arbejder et tværministerielt udvalg med implementeringen.

11. Orienteringssager – Miljøpolitik

12. Orienteringssager - Bolig-, byfornyelses- og byggepolitik

12.1. Byggepolitisk strategi

SAG-2014-03140 nsv

Baggrund

Regeringens byggepolitiske strategi - Vejen til et styrket byggeri i Danmark indeholder 34 initiativer, hvoraf flere kan få stor betydning for kommunerne, afhængigt af hvordan løsningerne udvikles, og implementeringen gribes an.

Strategien bunder i Produktivitetskommissionens anbefalinger om barrierer for vækst og erhvervsvenlighed.

Regeringens strategi nævner ikke det fælleskommunale digitale ansøgersystem Byg & Miljø, som fra 1. december 2014 bliver obligatorisk for ansøgere i hele landet i alle byggesager. Således er digitalisering ikke tænkt ind i regeringens forslag, hvilket har stor betydning for de præsenterede antagelser og initiativer.

Indstilling

Det indstilles, at udvalget giver input til sekretariats videre arbejde i forhold til den byggepolitiske strategi.

Sagsfremstilling

Der er tæt samarbejde med KTC's faggruppe for Bygningsreglementet om opfølgende aktiviteter.

Strategiens forslag med størst relevans for kommunerne er følgende:

1. *Regelforenklning* er umiddelbart positivt – her er det afgørende, at kommunerne inddrages i arbejdet med et foreløbigt oplæg i maj 2015 og et endeligt oplæg primo 2016. Fx har indførelse af flere anmeldeordninger ikke forenklet byggesagsbehandlingen i så høj grad som forventet, da kommunerne har fået tilsvarende flere opgaver med lovliggørelse.
2. *Forenklet brandregulering* – her er det positivt, at en gennemgang vil give lettere tilgængelighed og nye vejledninger, så kommunerne får et klart og bedre administrationsgrundlag. Det er dog bekymrende,

hvis sikkerheden kompromitteres gennem svækkelse af de indeholdte krav.

3. *Servicemål for byggesagsbehandling* – dette er i forhandling mellem KL og Finansministeriet. KL fastholder, at der er tale om gennemsnitlige servicemål, som skal måles i nettosagsbehandlingstider, og som skal integreres i det fælles digitale ansøgningssystem Byg & Miljø i løbet af det næste par år.
4. *Professionalisering af den tekniske byggesagsbehandling* – Det skal ifølge strategien undersøges, hvilke fordele og ulemper, der er ved forskellige modeller til samling af den tekniske byggesagsbehandling. Her er det vigtigt, at kommunerne inddrages i arbejdet, for at forhindre en tidsforlængende og bureaukratiserende struktur med flere indgange for ansøgere.

Samtidig er det afgørende, at kommunernes styring gennem lokalplaner fastholdes for at sikre en ordentlig indpasning og udformning af nyt byggeri for ikke at miste afgørende værdier i lokalmiljøet.

I stedet kan der tænkes i at indføres certificeringsordninger, så en certificeret rådgiver på forhånd kan indsende teknisk godkendte ansøgninger, som derfor ikke kræver kommunens kontrol. Her er det vigtigt, at ansvarsplaceringen er tydelig. Derudover er det oplagt at tænke i øget kommunalt samarbejde, som det der allerede er i gang flere steder.

5. *Kommunale bygninger – økonomiske potentialer ved standardiserede sammenlagte udbud, og ved effektiv organisering af porteføljen.* Der skal laves en undersøgelse af mulighederne ved sammenlagte udbud i samarbejde med KL – her er det vigtigt at fastholde kommunal selvbestemmelse og råderum.

KORA laver en benchmark-undersøgelse af den kommunale ejendomsdrift af administrations-, institutions – og skolebygninger. Denne vil sandsynligvis vise besparelser ved en effektivisering ejendomsadministration, som kan blive et tema i økonomiforhandlingerne.

Inden der iværksættes nye initiativer, anbefales undersøgelse af, hvad ansøgere og kommuner har brug for, for at smidiggøre processerne, på baggrund af erfaringer med Byg & Miljø i løbet af 2015

Sekretariatets arbejde på bygge- og planområdet løber pt. i fire hovedspor:

1. Forhandling med Finansministeriet om måling af sagsbehandlingstider jf. økonomiaftalens om reduktion af nettosagsbehandlingstiden med 1/3 inden slut 2016.
2. Hvad måler vi, dvs. definitionen af nettosagsbehandlingstider, som er tiden, hvor sagen er fuldt oplyst og klar til at blive behandlet i kommunen? Dette drøftes med Finansministeriet og Energistyrelsen
3. Konsekvenser af adskillelse af byggesagsbehandlingen – alternative forslag leveres til Energistyrelsen og Klima, Energi og Bygningsministeriet, sideløbende med udvalgsarbejde på planområdet.
4. Byggesagsgebyrer – den nuværende aftale, hvor gebyrer baseret på timepris træder i kraft 1. december 2015, imødekommer ønsker fra erhvervene.

Der er desuden forhandlinger om yderligere harmonisering med Energistyrelsen.

Herudover vil sekretariatet i nærmeste fremtid skulle give input til:

5. Regelforenkling – herunder brandkrav
6. Forbedret udbud af kommunale byggeopgaver
7. Konsekvenserne af benchmark undersøgelse af den kommunale ejendoms administration.

Sekretariatets videre arbejde tænkes at tage udgangspunkt i følgende:

- Digitalisering gennem Byg & Miljø som én indgang
- Klar og forenklet lovgivning, samt undersøgelse af fx modeller for certificering med øget ansvar hos byggerådgiverne
- Lokalplaner fastholdes som kommunalt styringsredskab til udvikling og bevarelse af det lokale byggede miljø
- God kommunal vejledning af ansøgere og kommunalt samarbejde omkring komplekse sager

13. Orienteringssager - Vej-, trafik- og transportpolitik

14. Orienteringssager - Øvrige sager

14.1. Miljømilliard i Finanslov 2015

SAG-2014-06707 trr/brh

Baggrund

Samlet set er der afsat 1,045 mia. kr. til det grønne område som led i Aftale om Finansloven for 2015. Midlerne er puljestyrede og i høj grad henvendt til projekter styret af statslige styrelser.

Indstilling

Sagen indstilles til orientering.

Sagsfremstilling

Medio nov. 2014 har regeringen præsenteret Aftale om Finansloven for 2015. Aftalen er indgået med Enhedslisten og SF. Finansloven er generelt præget af mange puljer, hvilket kan vanskeliggøre målrettet og fleksibel kommunal implementering.

Det har KL påpeget, jf. <http://www.kl.dk/menu/KL-vil-soge-indflydelse-pa-udmontning-af-nye-tiltag-i-finansloven-id168515/>. Samtidigt har KL kvitteret positivt for regeringens prioriteringer – og ser frem til at drøfte med regeringen, hvordan de forskellige tiltag skal udmøntes i praksis.

Grøn omstilling og klimatiltag

Der er med finansloven afsat 60,9 mio. kr. til en geotermiordning, som skal reducere geotermiselskabernes økonomiske risici. For kommuner som gerne vil støtte op om billig og klimavenlig energi fra geotermi bliver det nu staten, som tager i hvert fald størstedelen af risikoen.

Indsatsen med varmepumper er rettet mod de decentrale kraftvarmeværker. De 55,2 mio. kr., som er afsat, skal hjælpe Danmark til at anvende en væsentlig større mængde af vindenergien i energisystemet.

Der er afsat 10 mio. kr. til rådgivning og informationskampagner om energibesparelser mv. Det er ikke klart om midlerne kun er rettet mod den brede befolkning – eller også mod kommunerne.

Under overskriften klimatiltag er afsat 151,9 mio. kr. som aftalepartnere primo 2015 skal aftale udmøntning af. Om der bliver afsat puljemidler, som kan søges af kommunerne, vides ikke.

Endelig skal Klimarådet komme med anbefalinger til, hvordan nye 150 mio. kr. skal bruges til at gennemføre blandt andet Vækstpakke 2014. Klimarådet kommer til at bestå af uafhængige eksperter og forskere, så regeringen kan få den bedst fagligt funderede rådgivning om, hvordan Danmark omstiller til grøn energi.

Naturområdet

Med finansloven afsættes der yderligere 106,5 mio. kr. til realisering af regeringens Naturplan Danmark. Midlerne skal gå til en artsportal, skovrejsning og en forstærket indsats i ådale. Det er p.t. usikkert, hvordan Naturstyrelsen prioriterer de afsatte midler. Altså hvordan fordelingen bliver til hhv. Naturstyrelsen og kommunerne.

Kommunerne har en hovedrolle i realiseringen af Naturplan Danmark – da de skal planlægge Grønt Danmarkskort. For KL er det derfor fortsat naturligt, at kommunerne kan søge om en væsentlig del af de afsatte midler.

Derfor vil KL politisk og på administrativt niveau arbejde for tilskudsordninger til kommunerne – og en fleksibel udmøntning af dem. Dermed kan kommunerne sikre synergi med den eksisterende natur og udvikle friluftslivet.

15. Eventuelt

16. Lukkede sager